

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/67/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324202011
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4324202011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, zast. JUDr. Jánom Ondrášikom, advokátom, so sídlom v Leviciach, Ul. F. Hečku 34/A, proti žalovaným: 1. D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. G. H., zastúpeného splnomocneným zástupcom I. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. G. H. XXX, 2. K. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. G. H., o vypratanie nehnuteľností a iné, o odvolaniach žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 28. februára 2025 č. k. 16C/32/2024-196 a o odvolaní žalovaného v 1. rade proti uzneseniu zo dňa 27. júna 2025 č. k. 16C/32/2024-272 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd odvolanie žalovaného v 1. rade proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 27. júna 2025 č. k. 16C/32/2024-272 **o d m i e t a**.

Žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť vypratať nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XX, vedeného pre katastrálne územie F. G. H., obec F. G. H., L. M., a to parcely reg. „C“ parc. č. 1126/3 - záhrada o výmere 455 m², parc. č. 1126/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m² a rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parc. č. 1126/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m² a tieto odovzdať žalobkyni, a to do deväťdesiatich dní od právoplatnosti rozsudku (I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni voči žalovaným 1. a 2. priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, § 123, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čl. 20 ods. 1, 3, čl. 21 ods. 1, 3 prvej vety Ústavy SR, § 21 ods. 2, § 27 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách a vykonaným dokazovaním, z aktuálneho listu vlastníctva č. XX, vedeného pre katastrálne územie F. G. H., obec F. G. H., okres Levice zistil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností evidovaných na tomto liste vlastníctva, a to parcel reg. „C“, parc. č. 1126/3 - záhrada o výmere 455 m², parc. č. 1126/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m² a rodinného domu so súpisným číslom XXX, postaveného na parc. č. 1126/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m², titul nadobudnutia Z-8099/2022 zo dňa 22. 12. 2022 - Osvedčenie o priebehu dobrovoľnej dražby, Notárska zápisnica č. N 413/2022, Nz 54096/2022 zo dňa 16. 12. 2022 - vz. 217/2022. Z oznámenia o dražbe zo dňa 08. 11. 2022 vyplýva, že miestom konania dražby bol Notársky úrad Mgr. Andrey Karasovej, so sídlom Notárskeho úradu v Trenčíne, dátum konania dražby 16. 12. 2022, dražobníkom Dražby a reality s. r. o., navrhovateľom dražby magicsport s. r. o. a predmetom dražby boli sporné nehnuteľnosti evidované na LV č. XX, vedeného pre katastrálne územie F. G. H., obec F. G. H., okres M., a to v spoluvlastníckom podiele

D. E. o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 a 1/2. Oznámenie o dobrovoľnej dražbe podľa § 17 zákona č. 527/2002 Z. z. bolo zverejnené v Obchodnom vestníku pod 217/2022, deň vydania 11. 12. 2022. Priebeh dobrovoľnej dražby predmetných nehnuteľností bol osvedčený Notárskou zápisnicou N 413/2022, NZ 54096/2022, NCRIs 54980/2022, spísanou dňa 16. 12. 2022 v notárskej kancelárii Notárskeho spoločenstva Zuzany Karasovej a Andrey Karasovej, so sídlom v Trenčíne, Piaristická 44, notárkou Andreou Karasovou. Z uvedenej notárskej zápisnice okrem iného vyplýva, že licitátor po tretej výzve udelil príklep účastníkovi dobrovoľnej dražby č. 1, ktorý urobil najvyššie podanie v sume 35 000 eur a vyhlásil dražbu za úspešne ukončenú. Vydražiteľom, ktorému bol udelený príklep licitátora za cenu dosiahnutú vydražím, je A. B., teda žalobkyňa. Oznámenie o výsledku dobrovoľnej dražby podľa § 24 zákona č. 527/2002 Z. z. bolo zverejnené v Obchodnom vestníku pod 246/2022, deň vydania 23. 12. 2022. Žalobkyňa listom, ktorý adresovala žalovanému v 1. rade a podala na poštovú prepravu dňa 20. 03. 2023, ho vyzvala na vypratanie a odovzdanie sporných nehnuteľností do 30. 04. 2023. Na uvedené reagoval žalovaný v 1. rade listom datovaným dňa 23. 03. 2023, v ktorom uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že by sa mali vysťahovať z domu, žiaľ to nepôjde, nakoľko nemajú kam ísť. Bývajú tam siedmi, aj vnúčatá sú s nimi 5 - 8 rokov, pod most nepôjdu, keď bude potrebné, budú sa súdiť. Žalobkyňa následne opakovanou výzvou zo dňa 05. 09. 2023, adresovanou žalovanému v 1. rade, ktorú výzvu podala na poštovú prepravu dňa 05. 09. 2023, opätovne vyzvala na odovzdanie nehnuteľností, a to najneskôr do 10 dní odo dňa doručenia výzvy a zároveň vyzvala na úhradu peňažnej náhrady za užívanie sporných nehnuteľností za obdobie od 01. 05. 2023 do 31. 08. 2023 v sume 450 eur mesačne. Záverom žiadala, aby jej suma vo výške 1 800 eur bola uhradená najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy.

1.2. Z výsledkov lustrácie v súdnom registri a z úradných záznamov spísaných Okresným súdom Levice vyplýva informácia o štyroch súdnych konaniach vedených na základe žalôb podaných žalovaným v 1. rade, resp. žalovanou v 2. rade, z ktorých tri sú právoplatne skončené a ani jedna z nich sa netýkala neplatnosti spornej dražby. Konanie vedené pod sp. zn. 11C/36/2012 sa týkalo žaloby D. E., K. E. a N. E. o určenie neplatnosti právnych úkonov. Konanie vedené pod sp. zn. 12C/31/2012 sa týkalo návrhu D. E. a N. E. na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý návrh bol zamietnutý. V konaní vedenom pod sp. zn. 12C/36/2023 bolo podanie D. E. odmietnuté. V súčasnosti sa vedie konanie pod sp. zn. 13C/50/2022, ktorá žaloba bola podaná dňa 04. 07. 2022, a teda pred samotnou dražbou, ktorá sa uskutočnila dňa 16. 12. 2022, a teda sa nemôže týkať neplatnosti spornej dražby. V predmetnom konaní bolo podanie žalovaného v 1. rade tam v postavení žalobcu uznesením sp. zn. 13C/50/2022-30 zo dňa 03. 08. 2022 odmietnuté, ktoré uznesenie však nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko po jeho doručení učinil žalobca ďalšie podanie. Ďalším uznesením sp. zn. 13C/50/2022-71 zo dňa 05. 06. 2024 bol žalobca zo strany súdu vyzvaný na odstránenie väd tohto podania, najmä na ozrejenie, či voči uzneseniu sp. zn. 13C/50/2022-30 mienil týmto podaním podať odvolanie. Konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 13C/50/2022 nie je právoplatne skončené. Zo správy OR PZ v Leviciach zo dňa 12. 12. 2024 zaslanej na žiadosť súdu vyplýva, že A. J. bola preverená v Informačných systémoch MV SR, kde bolo zistené, že osoba má dva záznamy, kedy sa voči nej viedlo trestné stíhanie, jeden záznam z roku 2016 a jeden z roku 2018, avšak obe trestné stíhania boli ukončené ešte predtým, ako bolo voči osobe vznesené obvinenie. V súčasnosti osoba nie je trestne stíhaná a ani sa voči nej nevedú žiadne ďalšie záznamy.

1.3. Žalobkyňa sa žalobou doručou tunajšiemu súdu dňa 03. 06. 2024 domáhala ochrany svojho vlastníckeho práva, a to vypratáním nehnuteľností evidovaných na LV č. XX, vedeného pre katastrálne územie F. G. H., obec F. G. H., L. M., a to na tom skutkovom základe, že sa na základe dobrovoľnej dražby stala vlastníčkou týchto nehnuteľností. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

1.4. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností evidovaných na LV č. XX, vedeného pre katastrálne územie F. G. H., obec F. G. H., okres M. a to parc. reg. „C“, parc. č. 1126/3 - záhrada o výmere 455 m², parc. č. 1126/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m² a rodinného domu so súp. č. XXX, postaveného na parc. č. 1126/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m². Žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam udelením príklepu v dobrovoľnej dražbe konanej dňa 16. 12. 2022, keď ako vydražiteľka uhradila cenu dosiahnutú vydražením v ustanovenej lehote. Priebeh dražby a výsledok dražby uskutočnenej dražobníkom Dražby a reality s. r. o. bol osvedčený Notárskou zápisnicou N 413/2022, NZ 54096/2022, NCRIs 54980/2022, napísanou dňa 16. 12. 2022 v notárskej kancelárii Notárskeho spoločenstva Zuzany Karasovej a Andrey Karasovej, so sídlom v Trenčíne, Piaristická 44, notárkou Mgr. Andreou Karasovou. Otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne považuje súd tak za preukázanú.

1.5. V konaní nebolo tiež sporné, že žalovaní v 1. a 2. rade majú sporné nehnuteľnosti vo svojej faktickej moci, keď sporné nehnuteľnosti doposiaľ užívajú, na základe čoho má súd otázku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných za preukázanú. Žalovaný v 1. rade v konaní namietal, že dražba bola prevedená podvodným spôsobom, že žalovaný nebol predvolaný podľa zákona, že kedy a kde bude dražba, že bol o dražbe vyzoomený až po dražbe, že dražba prebehla podvodom, fiškálnymi dokladmi. Argumentoval, že všetko prebehlo podvodom a za kulisami, žalovanému nebolo doručené, koľko má dlh, nebol znalecký posudok, dražba musí byť verejná, čo nebola, a že zostatok financií by sa mal dať žalovanému. Záverom poukázal tiež na to, že sporné nehnuteľnosti okrem žalovaných obývajú aj nevesta A. E., O. E., F. E. a vnúčatá G. E., G. E. a M. E.. Taktiež bolo v konaní poukázané na to, že voči notárke osvedčujúcej priebeh dražby bolo podané trestné oznámenie. Argumenty týkajúce sa neplatnosti dobrovoľnej dražby uvádzal na pojednávaní aj splnomocnený zástupca žalovaného v 1. rade.

1.6. Súd uviedol, že otázku prípadnej neplatnosti dražby je súd oprávnený posudzovať výlučne na základe žaloby podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, pričom otázku neplatnosti dražby súd nie je oprávnený riešiť v inom konaní, a to ani ako otázku prejudiciálnu (predbežnú) v rámci konania o vypratanie nehnuteľnosti. Príklep licitátora na dobrovoľnej dražbe je totiž nadobudnutie vlastníckeho práva formou prechodu práva na základe inej skutočnosti v zmysle § 132 Občianskeho zákonníka a takýto prechod práva je takou skutočnosťou, ktorú nemožno preskúmať v rámci iného konania, než konania upraveného v § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. Ak teda v osobitnom konaní o určenie neplatnosti dražby, začatom na základe osobitného typu určovacej žaloby, ktorá musí byť podaná v trojmesačnej prekluzívnej lehote od udelenia príklepu (okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu), nedôjde k určeniu neplatnosti dražby, otázku prechodu vlastníckeho práva na dobrovoľnej dražbe nie je možné spochybňovať. Žalovaní však v konaní nepreukázali, že by sa viedlo konanie podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z., ktorého výsledkom by bolo rozhodnutie súdu o neplatnosti dražby alebo, že sa takéto konanie v súčasnosti vedie.

1.7. Z lustrácie v súdnom registri vyplývajú 4 žaloby podané žalovaným v 1. rade, z ktorých 3 sú právoplatne skončené a ani jedna z nich sa netýkala neplatnosti spornej dražby. V súčasnosti sa vedie konanie pod sp. zn. 13C/50/2022, ktorá žaloba bola podaná dňa 04. 07. 2022, a teda pred samotnou dražbou, ktorá sa uskutočnila dňa 16. 12. 2022, a teda sa nemôže týkať neplatnosti spornej dražby. V predmetnom konaní bolo podanie žalovaného v 1. rade (tam v postavení žalobcu) uznesením sp. zn. 13C/50/2022-30 zo dňa 03. 08. 2022 odmietnuté, k dnešnému dňu nie je právoplatne skončené. V konaní nebolo preukázané, že by dôvody neplatnosti dražby súviseli so spáchaním trestného činu, keď splnomocnený zástupca žalovaného v 1. rade síce tvrdil, že voči notárke osvedčujúcej priebeh dobrovoľnej dražby podal trestné oznámenie, avšak ako vyplýva zo správy OR PZ v Leviciach zo dňa 12. 12. 2024, ohľadom uvedenej notárky sú vedené dva záznamy, kedy sa voči nej viedlo trestné stíhanie, jeden z roku 2016 a jeden z roku 2018, avšak obe boli ukončené ešte predtým, ako bolo voči osobe vznesené obvinenie, pričom v súčasnosti nie je trestne stíhaná a ani sa voči nej nevedú žiadne ďalšie policajné záznamy.

1.8. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní zamietol návrhy splnomocneného zástupcu žalovaného v 1. rade na doplnenie dokazovania, nakoľko tieto mali smerovať práve k preukázaniu neplatnosti dražby, avšak ako už súd uviedol, otázku prípadnej neplatnosti dražby je súd oprávnený posudzovať výlučne na základe žaloby podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Vykonanie takéhoto dokazovania tak považoval súd za neúčelné, právne bezvýznamné, a teda aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Z rovnakých dôvodov súd neprihliadol ani na listinné dôkazy predložené splnomocneným zástupcom žalovaného v 1. rade, nakoľko uvedenými listinami hodlal rovnako preukázať skutočnosť, že dražba bola neplatná.

1.9. Žalovaní v konaní zároveň netvrdili a nepreukázali žiadny právny dôvod užívania sporných nehnuteľností, na základe čoho nemožno konštatovať nič iné, než že užívajú sporné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, čo nepochybne zakladá z ich strany zásah do vlastníckeho práva žalobkyne, ktorá má podľa § 126 Občianskeho zákonníka právo na ochranu proti tomu, kto do jej vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje.

1.10. Žalobkyňa tak podanou žalobou o vypratanie nehnuteľností sleduje ochranu svojho základného práva, a to vlastníckeho práva (čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), pričom právo na obydlie

žalovaných (čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky) je tiež právom základným, avšak ani jeho ochranu nemožno považovať za bezhraničnú. Je tak nepochybné, že v prejednávanej veci sa dostalo do stretu právo žalobkyne, ktorá sa domáha ochrany svojho vlastníckeho práva voči žalovaným, ktorí do jej vlastníckeho práva neoprávnene zasahujú tým, že sporné nehnuteľnosti užívajú, a to napriek tomu, že im k tomu nesvedčí žiadny právny dôvod a právo žalovaných na nedotknuteľnosť obydliá.

1.11. Súd sa zaoberal aj tým, či žalobkyňa žalobou o vypratanie nehnuteľností sleduje legitímny cieľ, či zásah do základných práv je vzhľadom na konkrétne okolnosti nevyhnutný v demokratickej spoločnosti, a teda primeraný sledovanému cieľu, resp. či v danej veci nejde o prípad, kedy by bolo možné výnimočne s odkazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka odoprieť poskytnutie právnej ochrany žalobkyňou uplatňovanému právu, ak by vypratanie nehnuteľností bolo možné v okolnostiach prejednávaneho prípadu považovať za neprimerane tvrdé, a teda v rozpore s dobrými mravmi.

1.12. Súd, posúdiac všetky okolnosti prejednávanej veci, dospel k záveru, že žalobu žalobkyne o vypratanie nehnuteľností je treba považovať za nevyhnutné a primerané opatrenie na dosiahnutie legitímneho cieľa spočívajúceho v ochrane jej vlastníckeho práva, do ktorého žalovaní neoprávnene zasahujú, keď sporné nehnuteľnosti užívajú bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalobkyňa sporné nehnuteľnosti vydražila ešte koncom roka 2022, žalobu na vypratanie nehnuteľností podala až po dvoch výzvach na vypratanie adresovaných žalovaným, a to dňa 03. 06. 2024, teda po roku a pol od nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, pričom žalovaní sporné nehnuteľnosti užívajú doposiaľ, a to bez akejkoľvek odplaty. Žalovaní mali a museli vedieť, že vydražením nehnuteľností dôjde k prechodu vlastníckeho práva na žalobkyňu a že budú musieť sporné nehnuteľnosti vypratať. Napriek potenciálnej hrozbe vypratania v konaní nepreukázali, že by sa so žalobkyňou kedykoľvek a akýmkoľvek spôsobom snažili usporiadať stav, ktorý v dôsledku realizovanej dražby nastal. Žalovaný v 1. rade sa miesto snahy o konštruktívne riešenie obmedzil v odpovedi na výzvu žalobkyne len na konštatovanie, že nemajú kam ísť. Žalovaní mali podľa názoru súdu už dostatočný priestor na to, aby vzniknutú situáciu vyriešili okrem iného napr. na zmluvnom základe, ktorý by im umožňoval užívanie sporných nehnuteľností na základe právneho dôvodu, napr. titulom nájomnej zmluvy, a pokiaľ žalobkyňa o takéto riešenie záujem nemala, mali dostatok priestoru a času na zabezpečenie si iného bývania. Tu je potrebné ďalej doplniť, že ak sú sporné nehnuteľnosti skutočne obydliím ďalších šiestich osôb, a z toho dokonca troch maloletých detí, potom vyriešenie danej situácie bolo na pleciach piatich plnoletých osôb, navyše, prevažne v produktívnom veku a schopných tak dosahovať príjem (hoci žalovaní v 1. a 2. rade) sú poberateľmi invalidných dôchodkov) a ignorovanie hrozby vypratania, navyše s tromi maloletými deťmi, je tak za daných okolností ešte o to nepochopiteľnejšie, avšak súčasne aj prejavom ignorácie vlastníckeho práva žalobkyne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ani vek, či zdravotný stav žalovaných, ako ani obývanie sporných nehnuteľností maloletými deťmi, nemôžu byť s ohľadom na čas uplynutý od momentu nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyňou okolnosťami, ktoré by žalovaným objektívne bránili zabezpečiť si iné bývanie. Za daných okolností tak nebolo podľa názoru súdu možné dospieť k inému záveru, než že v danom prípade nemožno považovať výkon práva žalobkyne bez právneho dôvodu zasahujúce do práva žalovaných, a teda v rozpore s dobrými mravmi. Na základe vyššie uvedených skutočností preto súd žalobe žalobkyne vyhovel a lehotu na plnenie pre žalovaných určil podľa § 232 ods. 3 CSP v rozsahu 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ktorú lehotu považoval súd za primeranú, vzhľadom na charakter uloženej povinnosti, ako aj na skutočnosť, že by sporné nehnuteľnosti mali obývať aj maloleté deti.

1.13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňi ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní v 1. a 2. rade v zákonom stanovenej lehote podanie, v ktorom uviedli, že nesúhlasia s rozsudkom č. k. 16C/32/2024-196 v celom rozsahu. Všetko, čo napísala sudkyňa, je v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom. Sudkyňa je zaujatá, jednostranná, korupčná. Sudkyňa nevykonala žiadne žalovaným navrhnuté dôkazy na potrebné zistenie rozhodujúcich skutočností. Sudkyňa klamala už v predošlých súdoch. Nenašla žalovaným podané námietky a sťažnosť na notárku Karasovú a znalca, ktorý klamal. Nehnuteľnosť nebola ocenená. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, lebo žiadne ocenenie nehnuteľnosti nebolo, ide o veľký podvod. Sudkyňa prečinu zneužíva právomoc verejného činiteľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr.

zák. V dnešnom svete plnom podvodníkov z rozsudku je jednoznačné, že sudkyňa podporuje podvod. Sudkyňa, ako aj riaditeľ okresného súdu sú zapletení a podporujú podvod, porušujú Dohovor EÚ článok 6, právo na spravodlivé súdne konanie. Žiadali, aby sudkyňa, ktorá je korupčná a neovláda poverenú prácu, aby bola vylúčená, ako aj riaditeľ okresného súdu, ktorý nekoná. Podľa ich názoru sú nielen korupční, ale aj plagiátori, ktorí by nemali pracovať a slúžiť pre spravodlivosť. Toto podanie bolo podpísané piatimi osobami, pričom nie je zrejmé, kto ho podpísal.

3. Okrem tohto podania podal žalovaný v 1. rade v zákonom stanovenej lehote aj podanie zo dňa 10. 02. 2025, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom č. k. 16C/32/2024-196, sudkyňa je zaujatá, zneužíva právomoc verejného činiteľa a všetko, čo napísala, je v rozpore so zákonom. Na dokazovanie podpory jej tvrdení nepriložili žiaden dôverný dôkaz, čo žiadal už na predošlých súdoch, aby mohlo byť spravodlivé súdne konanie. Dražba bola vykonaná bez znaleckého posudku. Sudkyňa osočovala sťažovateľa, že mal skôr konať a sudkyňa nemala záujem spravodlivo konať. Súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a skutkový stav neobstojí, sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a sudkyňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opakovane žiadal o vylúčenie sudkyne z konania.

4. Uznesením zo dňa 23. 04. 2025 č. k. 16C/32/2024-232 súd prvej inštancie vyzval žalovaných v 1. a 2. rade, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia doplnili svoje podanie zo dňa 08. 02. 2025, doručené súdu dňa 12. 03. 2025 označené ako: „Nesúhlasím Rozsudok v Mene S.R. sp. zn.: 16C/32/2024-196 Levice dňa 28.2.2025 ...“ a aby doplnené, podpísané a datované podanie doručili Okresnému súdu Levice v troch vyhotoveniach, pričom uviedol, že doplnenie je potrebné urobiť nasledovne: uveďte, či ste mienili podať odvolanie proti rozsudku zo dňa 28. 02. 2025 č. k. 16C/32/2024-196, uveďte, v akom rozsahu napádate rozhodnutie súdu, uveďte, z akých dôvodov rozhodnutie považujete za nesprávne, v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považujete za nesprávny, čoho sa domáhate a na akom skutkovom základe, ozrejmíte, kto podpísal podanie zo dňa 08. 02. 2025, doručené súdu dňa 12. 03. 2023 a v poradí ktorý z podpisov je podpis žalovaného v 1. rade, splnomocneného zástupcu žalovaného v 1. rade a ktorý podpis je žalovanej v 2. rade. Ak v stanovenej lehote podanie nebude doplnené, nebudú odstránené vady odvolania, odvolací súd odvolanie odmietne. Na výzvu súdu reagoval žalovaný v 1. rade v podaní zo dňa 08. 05. 2025, v ktorom uviedol, že s napadnutým rozsudkom, ani s jeho obsahom v celom rozsahu nesúhlasí, preto podal odvolanie. Dokladovali, že ide o podvod, nebol znalecký posudok, notárka Karasová klamala a celá dražba bola spravená podvodným spôsobom. Sudkyňa nemala záujem overiť znalecký posudok, z čoho mohla notárka spraviť dražbu. Súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dražba nemôže byť, ak znalec neodovzdá originálne znalecký posudok. Notárka podvádzala aj s advokátom JUDr. Ondrášikom. Celé rozhodnutie bolo založené na podvode. Domáhajú sa, aby súd overil správnosť znaleckého posudku, a nie staršieho má byť pred dražbou. Žiadal, aby jeho zástupca mohol nahliadnuť do spisu. Notárka má predložiť originálne doklady, akej sumy bol dlžník dlžný, koľko vrátil, koľko mala hodnotu nehnuteľnosť. Žiadali, aby nehnuteľnosť bola vrátená pôvodným 10-členným rodinám, a aby ich ďalej takýto podvodníci neosočovali po dedine, kým sa súd neukončí.

5. Napadnutým uznesením č. k. 16C/32/2024-272 zo dňa 27. júna 2025 súd prvej inštancie uložil žalovanému v 1. rade D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX F. G. H., poriadkovú pokutu vo výške 150 eur, ktorú je žalovaný v 1. rade povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Levice v lehote do troch dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 102 ods. 1 písm. e), ods. 2, 3 CSP a uviedol, že v civilnom súdnom konaní sa od strán sporu, ich zástupcov, ale aj súdu samotného, očakáva dodržiavanie elementárnych pravidiel slušnosti, ako aj dodržiavanie dôstojnosti samotného konania, preto používanie urážlivého, hanlivého a expresívneho jazyka je nielenže nežiaduce, ale aj neprípustné. Hoci súd chápe ľudský rozmer nepriaznivej a mimoriadne ťaživej situácie, v ktorej sa žalovaný v 1. rade a jeho rodina ocitli, rešpektuje tiež právo strany sporu namietať tvrdenú zaujatosť zákonného sudcu, urážlivý a ofenzívny jazyk, ktorý však žalovaný v 1. rade a jeho splnomocnený zástupca vo svojich podaniach opakovane zvolili, nemá podľa názoru súdu nič spoločné s uplatňovaním práv strany sporu v konaní. Pre posúdenie toho, či ide o hrubo urážlivé podanie, nie je podstatný vnútorný subjektívny pomer osoby, ktorej je urážka adresovaná, ale to, či tento výrok možno objektívne považovať za urážlivý. Takisto nie je podstatné, či je predmetom hrubej urážky súd, sudca, iný zamestnanec súdu, strana konania, svedok alebo akákoľvek iná, na konaní inak zúčastnená alebo nezúčastnená osoba

alebo inštitúcia. Strany sporu a ich zástupcovia môžu vo svojich podaniach uviesť kritiku rozhodovania či postupu súdu, dôležitou však ostáva hranica, ktorú keď strana sporu, či jej zástupca, prekročí, už objektívne nemožno považovať za kritiku vecnú. Posúdiac a vyhodnotiac podania žalovaného v 1. rade a jeho splnomocneného zástupcu, ktorí vo svojich podaniach opakovane volili hanlivý, útočný, expresívny a ofenzívny jazyk, ktorým prekročili nielen hranicu normálnej a vecnej kritiky, ale aj hrubo urážajú zákonnú sudkyňu, vyššieho súdneho úradníka a dehonestujú súdnicstvo v Slovenskej republike, súd konštatoval, že ich nesankcionovanie poriadkovou pokutou by bolo spôsobilé znížiť dôstojnosť a vážnosť súdneho konania. Vzhľadom na uvedené a tiež na potrebu vyjadrovať sa v ďalšom priebehu konania zo strany žalovaného v 1. rade a jeho splnomocneného zástupcu vecne, v súlade s princípom zachovávanía základných zásad slušnosti a vzájomnej úcty, súd nevzhladol inú možnosť, než uplatniť voči žalovanému v 1. rade poriadkové opatrenie v podobe poriadkovej pokuty tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v 1. rade v zákonom stanovenej lehote podanie, ktoré označil ako nesúhlas s uznesením sp. zn. 16C/32/2024-274 zo dňa 27. júna 2025. V tomto podaní uviedol, že korupčná, vylúčená sudkyňa až po 7 mesiacoch podala poriadkovú pokutu. Nekonala podľa predpisu. Opakovane sa snaží zneužiť svoju právomoc. Uznesenie je zmätočné a oneskorené. Sudkyňu bolo potrebné vylúčiť. Konanie má inú vadu, ktorá mala mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. S uznesením nesúhlasí a ako poškodený sudcom žiadal odškodné, stratu času a iné 1 000 eur. Po výzve súdu uznesením zo dňa 24. 07. 2025 č. k. 16C/32/2024-300 na doplnenie tohto podania, žalovaný v 1. rade toto podanie v podaní zo dňa 03. 08. 2025 doplnil.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), stranami (žalovanými v 1. a 2. rade), v neprospech ktorých boli rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), odvolanie proti rozsudku je odvolaním proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) a odvolanie proti uzneseniu je odvolaním, ktoré zákon nepripúšťa (§ 355 ods. 2 a § 357) a po skonštatovaní, že odvolanie voči rozsudku má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť a odvolanie žalovaného v 1. rade proti uzneseniu súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť ako odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

10. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu už pred účinnosťou CSP judikovala, že o odňatie možnosti konať pred súdom (vo význame znemožnenia realizácie procesných oprávnení účastníka občianskoprávného konania) ide tiež v prípade postupu súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (konanie zastaví alebo odmietne podanie alebo odvolací súd odmietne odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, ale aj rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1Cdo/41/2000, 2Cdo/119/2004, 3Cdo/108/2004, 3Cdo/231/2008, 4Cdo/20/2001, 5Cdo/434/2012, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/142/2013, 3Cdo/98/2015). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu treba obdobne za účinnosti CSP dospieť

záveru, že o nesprávny procesný postup znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP), ide tiež v prípade procesného postupu súdu, ktorý ako odvolací súd odmietne odvolanie, i keď pre taký procesný postup neboli dané zákonné predpoklady.

11. So zreteľom na vyššie uvedené odvolací súd sa v prvom rade zaoberal tým, či má odvolanie žalovaných potrebné náležitosti, ktoré umožňujú prieskum napadnutého rozsudku odvolacím súdom alebo je potrebné odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade odmietnuť.

12. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol splnomocnenému zástupcovi žalovanému v 1. rade doručovaný poštou, pričom za doručení sa podľa § 112 CSP považuje dňom 31. 03. 2025 a žalovanej v 2. rade bol doručení dňa 10. 03. 2025. Dňa 12. 03. 2025 žalovaní v 1. a 2. rade označení v záhlaví listiny nazvanej ako: „Nesúhlasím Rozsudok v mene SR sp. zn. 16C/32/2021-196 Levice dňa 28.2.2025 Mgr. Mária Černáková sudkyňa“ uviedli, že s rozsudkom nesúhlasia v celom rozsahu a nesúhlasia ani s jeho obsahom. Uznesením zo dňa 23. 04. 2025 č. k. 16C/32/2024-232 boli žalovaní v 1. a 2. rade súdom vyzvaní na doplnenie ich podania zo dňa 08. 02. 2025 s tým, že v tomto uznesení bolo uvedené, ako je potrebné doplnenie urobiť s poučením, že ak to neurobia, ich odvolanie bude odmietnuté.

13. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že splnomocnený zástupca žalovaného v 1. rade zaslal súdu prvej inštancie mailom podanie označené ako „Trestné oznámenie: opakovane ktoré smeruje na rozsudok v mene SR sp. zn. 16C/32/2024-196“, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom. Uznesením zo dňa 23. 04. 2025 č. k. 16C/32/2024-234 bol splnomocnený zástupca žalovaného v 1. rade súdom vyzvaný na doplnenie jeho podania zo dňa 10. 02. 2025, doručené súdu dňa 13. 03. 2025, písomným podaním doplnené dňa 19. 03. 2025 s tým, že v tomto uznesení bolo uvedené, ako je potrebné doplnenie urobiť s poučením, že ak to neurobí, odvolanie bude odmietnuté. Uznesením zo dňa 23. 04. 2025 č. k. 16C/32/2024-236 bol splnomocnený zástupca žalovaného v 1. rade súdom vyzvaný na doplnenie jeho podania zo dňa 08. 02. 2025, označeného ako: „Nesúhlasím Rozsudok v mene SR sp. zn. 16C/32/2021-196 Levice dňa 28.2.2025“ s tým, že v tomto uznesení bolo uvedené, ako je potrebné doplnenie urobiť s poučením, že ak to neurobí, odvolanie bude odmietnuté. Na výzvu súdu reagoval žalovaný v 1. rade podaním zo dňa 08. 05. 2025, doručenom súdu dňa 12. 05. 2025, v ktorom uviedol, že podali odvolanie a uviedol dôvody.

14. Odvolací súd po preskúmaní podaní žalovaného v 1. rade a žalovanej v 2. rade dospel k záveru, že z ich podaní vyplýva, že podávajú odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to v celom rozsahu, uviedli dôvody, pre ktoré ho podávajú, ako aj to, že žiadajú, aby bola nehnuteľnosť vrátená pôvodnej 10-člennej rodine, z čoho podľa obsahu možno dospieť k záveru, že žiadajú žalobu zamietnuť, je z neho zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí a je podpísané, preto dospel k záveru, že nie je ho možné odmietnuť, a preto pristúpil k posúdeniu ich odvolacích dôvodov.

15. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovanými, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie zdôvodnil v rozsahu, ktorý je dostatočný na splnenie požiadaviek kladených na kvalitu súdnych rozhodnutí. Z napadnutého rozsudku ani konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd neidentifikoval takú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa s dôvodmi napadnutého rozsudku stotožňuje a na tieto dôvody odkazuje, pričom na potvrdenie záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolacím námietkam dodáva nasledovné:

16. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania,

príčom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvej inštancie síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil procesné vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. Pokiaľ žalovaní v odvolaní uvádzali iba všeobecne odvolacie dôvody, napr. že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, k tomu odvolací súd uvádza, že pre odvolanie, pokiaľ má o ňom odvolací súd rozhodnúť, nie je postačujúce uvedenie len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní, bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu, pretože tak nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. Relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania (uznesenie Ústavného súdu SR z 05. 11. 2019 sp. zn. IV. ÚS 90/2019).

18. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, čo podľa názoru odvolacieho súdu aj urobil, keď uviedol skutkové zistenia, aplikoval na ne právne predpisy, vysvetlil svoje právne úvahy a dal odpovede aj na otázky, ktoré namietajú odvolatelia v odvolaní, preto odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za dostatočne odôvodnené. Povinnosťou súdu nie je prevziať názor strany sporu a nesúhlas odvolateľov neznamená nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku.

19. K odvolacím dôvodom odvolací súd ešte dodáva, že pokiaľ žalovaní v priebehu konania opakovane namietali zaujatosť sudkyne, ich podania nemali náležitosti podľa § 52 ods. 2 CSP, preto vec vybavujúca sudkyňa vo veci správne postupovala, keď na tieto ich podania neprihliadala a vec do rozhodnutia vo veci samej ani z tohto dôvodu odvolaciemu súdu nepredkladala, len o tom urobila úradný záznam v spise. S takýmto jej postupom sa odvolací súd stotožňuje. Ak boli súčasťou námietok voči sudkyňi aj okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudkyne alebo jej rozhodovacej činnosti, ani na takéto dôvody sa podľa § 53 ods. 3 CSP neprihliada a vec sa odvolaciemu súdu nepredkladá, preto bol postup sudkyne vo veci jej námietky v priebehu konania správny. Rovnaké dôvody platia aj vo vzťahu k namietaniu sudkyne v priebehu odvolacieho konania. Keďže ide o okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudkyne a jej rozhodovacej činnosti, odvolací súd na tieto dôvody neprihliadol. Iné dôvody, ktoré by boli dôvodom na vylúčenie sudkyne, žalovaní počas konania na súde prvej inštancie, ani počas odvolacieho konania neuviedli, preto tento odvolací dôvod nepovažoval za dôvodný.

20. Pokiaľ odvolacie dôvody podľa obsahu smerovali k neplatnosti dražby alebo k porušeniu priebehu dražby a splnenia podmienok, aby dražba mohla prebehnúť a k dôkazom na preukázanie týchto skutočností, k tomu odvolací súd dodáva, že týmito otázkami sa zaoberal aj súd prvej inštancie v bode 33. napadnutého rozsudku, pričom s týmito dôvodmi sa odvolací súd plne stotožňuje. Pokiaľ žalovaní priebeh dražobného konania a výsledky dražby nenapadli žalobou podľa zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, súd túto otázku už v tomto konaní riešiť nemôže. To, že by žalovaní takúto žalobu podali, v konaní netvrdili, súd sa zaoberal aj konaniami, ktoré žalovaní na súde viedli, rozobral ich v bode 34. napadnutého rozsudku, pričom okrem toho, čo uviedol súd prvej inštancie, odvolací súd len dodáva, že aj konanie, prebiehajúce na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13C/50/2022 je ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu ukončené, keď o odvolaní žalovaného v 1. rade rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 02. 04. 2025 č. k. 11Co/106/2024-92 tak, že odvolanie žalobcu (v tomto konaní žalovaného v 1. rade) odmietol. T. č. potom už žiadne iné konanie neprebíha. Keďže v konaní neboli zistené pochybenia, ktoré by boli porušením práva žalovaných na spravodlivý súdny proces, ani tento odvolací dôvod odvolací súd nepovažoval za dôvodný. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. Podľa § 102 ods. 1 písm. c) CSP súd môže uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že urobí hrubo urážlivé podanie.

22. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

24. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

25. Keďže uznesenie podľa § 102 CSP, v zmysle ktorého súd prvej inštancie uložil žalovanému v 1. rade poriadkovú pokutu, nepatrí medzi uznesenia podľa § 357 CSP, proti ktorým odvolanie je prípustné, odvolací súd odvolanie žalovaného v 1. rade proti napadnutému uzneseniu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Vecnou správnosťou napadnutého uznesenia sa odvolací súd preto už nezaoberal.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným v 1. a 2. rade nepriznal, i keď v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak tejto žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP rozhoduje len o nároku na náhradu trov konania, keď o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia následne rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie. Vzhľadom na skutočnosť, že už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalobkyni žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, riadiac sa zásadou, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP odvolací súd rozhodol, že žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva, aj keď podľa zásad úspechu v konaní jej vznikol nárok na ich náhradu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).